

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.700/2016/4.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Hajdu Edit előadó bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Niederfiringner Ágnes ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Tímár Anikó Erika ügyész

A per tárgya: fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.025/2016/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.1615/2014/19.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.025/2016/5. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.1615/2014/19. számú ítéletét helybenhagyja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 488.700 (négy száznyolcvannyolcezer-hétszáz) forint fellebbezési és 610.900 (hat száz tízezer-kilenc száz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2009. október 1-jétől volt a B.K.Ü. ügyésze. Ügyviteli tevékenységét a magánjogi és közigazgatási jogi szakágban működtetett számítástechnikai rendszerben (MAKÖR-ben) kellett rögzítenie a (MAKÖR körlevél) alapján.
- [2] Az alperesnél irányadó gyakorlat szerint az előadó ügyész elkészíti az intézkedés tervezetét, ráírja az utasítást, majd a tervezetet revízióra átadja. Az ügyész jogosult arra, hogy a MAKÖR-ben bejegyezze az intézkedést, illetve annak tervezetét még a revízió előtt. Ezt követően a rendszer az irat helyét úgy tartja nyilván, hogy az az előadónál, de átadás alatt van, az aktát azonban fizikailag a felettes polcára kell helyezni revízióra. Amíg az ügyben nem történt intézkedés, irattározás nem rendelhető el. Amennyiben az intézkedést az arra jogosult helybenhagyta, az előadó ügyész kinyomtatta és aláírta azt, majd a tényleges kiadást az iroda végezte.
- [3] A felperesnek az intézkedés tervezeteket dr. N.ZS. vezetőhelyettes ügyész részére kellett revízióra átadnia.
- [4] A vezetőhelyettes ügyész 2013. szeptemberében észlelte, hogy a felperestől kevés aktát kap revízióra annak ellenére, hogy sokkal több található nála, ezért közösen átnézték a felperes szobájában lévő aktákat rögzítve, hogy azokban milyen intézkedést kell tenni. Felhívta a felperest, hogy mihamarabb dolgozza fel a hátralékot.
- [5] A vezetőhelyettes jelzésére dr. K.M. vezető ügyész 2014. január 16-án átnézte a felperes elmaradással érintett aktáit, és megállapította, hogy a régi ügyekben nincsenek intézkedés tervezetek. Az aktákat összevetve a MAKÖR rendszerben rögzített adatokkal észlelte, hogy a felperes olyan intézkedéseket rögzített a MAKÖR-ben, amelyek tervezete nem volt fellelhető az aktákban. Az elintézetlen ügyeket 2014. január 16-án más előadóra, Temesiné dr. Ny.K.-ra szignálták át.
- [6] A vezető ügyész a 2014. február 14-én kelt iratában fegyelmi eljárás megindítását kezdeményezte a felperessel szemben dr. I.T. fővárosi főügyésznél, a fegyelmi jogkör gyakorlónál. A fegyelmi eljárást 2014. március 6-án megindították.
- [7] A fegyelmi eljárás eredményeként 2014. április 29-én kelt határozattal a legfőbb ügyész megállapította, hogy a felperes elkövette a legfőbb ügyész, az ügyészek, és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (Üsztv.) 82. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző hivatali kötelesség vétkes megszegésével megvalósított fegyelmi vétséget, és ezért őt hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel sújtotta.
- [8] A határozat indokolása szerint a felperes 26 közérdekvédelmi ügyben nem, vagy csak jelentős késedelemmel készítette el az érdemi intézkedést, ennek ellenére a MAKÖR-ben elkészítettként vezette ki azokat. További 13 közrendvédelmi ügyben jelentős késedelemmel

végezte el a kérelem elbírálását, készítette el az óvást és a felhívást.

A felperes megszegte az ügyészség közrendvédelmi feladatairól szóló 3/2012. (I.6.) LÜ utasítás 22. § rendelkezéseit, a MAKÖR körlevél pontjának bekezdését, az ügyészi szervezet iratkezelései szabályzatának bevezetéséről szóló 6/1998. (ÜK.1999/1.) LÜ utasítás (iratkezelési szabályzat) 13. § (3) bekezdését. Súlyosító körülményként értékelte a cselekmények hosszabb időszakon keresztül nagy számban történő előfordulását, továbbá azt, hogy a felperes mulasztásai alkalmasak voltak arra, hogy más hatóságok és az állampolgárok előtt az ügyészi szervezet tekintélyét, megítélését kedvezőtlenül befolyásolják, továbbá azt is, hogy a felperes a mulasztásait több ügyben a vezető utasítása ellenére sem pótolta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes a keresetében a határozat hatályon kívül helyezését és kártérítés megfizetését kérte. Elsődlegesen elévülésre hivatkozott, mert álláspontja szerint a határozatban olyan ügyek szerepelnek, amelyekről a szolgálati feletteseinek már tudomása volt a fegyelmi eljárás megindítását megelőző több mint három hónappal. A szubjektív elévülési idő a szolgálati felettese tudomásszerzésével kezdődött, továbbá egyes - 2009-201. években indult - ügyekben a három éves objektív elévülési idő is eltelt.
- [10] A fegyelmi eljárásba bevont jelentős számú ügy a vezető utasításának megfelelő intézkedéssel befejezésre került, és azokat 2013. utolsó negyedévében irattározták. Az ügyek fegyelmi eljárásba való bevonására úgy került sor, hogy az abban tapasztalható ügyintézési késedelem miatt a felperest már szóban és írásban is figyelmeztették.
- Állította, hogy olyan intézkedéseket vagy tervezeteket nem vezetett be a MAKÖR adataiba, amelyeket ne készített volna el, vagy az papír alapon kinyomtatva és aktába elhelyezve, vagy a hivatali számítógépen az ügyszám megjelölésével ne lett volna megtalálható. Az intézkedés kivezetése nem jelenti azt, hogy utasítás történne az ügy befejezetté nyilvánítására, vagy irattárba helyezésére. Ezen ügyek mindvégig folyamatosként voltak nyilvántartva, amelyekben a bejegyzések változhattak, szemben az irattárba helyezhető ügyekkel. Nem végzett valótlan adatkivezetést, mert az adott ügyben tervezett intézkedéseket vezette ki a MAKÖR-ben, amelyek esetleges törlését a revíziót követő megbeszélés eredménye tette indokolttá, ha az ügyben végül más intézkedés véglegesült. A felperes hivatkozott a leterheltségére, és arra, hogy a fegyelmi eljárás tárgyává tett időszakban több vezetőváltás is történt, amely gyakran a véglegesült intézkedés változását eredményezte. Az érintett ügyek többsége saját kezdeményezésre, zömmel eljárást megszüntető határozatok alapján indult, amelyekben ügyfél hiányában az érdeksérelem súlya kevésbé értékelhető. Ahol ügyfél is érintve volt, ott az érdeksérelem sem jelentkezett, mert érdemi intézkedés

nem volt tehető egy ügyben hatáskör hiánya, más ügyben időmúlás miatt.

- [11] A felperes keresete a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésére irányult, elsődlegesen az elévülésre, másodlagosan annak aránytalansága miatt a fegyelmi büntetés mérséklésére hivatkozással. Kérte az elmaradt illetménye, és egyéb juttatások kártérítésként történő, valamint 12 havi illetményének megfelelő átalánykártérítés megfizetésére kötelezni az alperest. Ezt meghaladóan 500.000 forint sérelemdíj iránt is terjesztett elő igényt személyiségi jogsértésre hivatkozással.
- [12] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az elévülés szerinte a fegyelmi jogkör gyakorlója tudomásszerzésétől kezdődik, amely adott esetben dr. I.T. fővárosi főügyész részéről 2014. február 14-én valósult meg. Hangsúlyozta, hogy a hét éve ügyészségen dolgozó felperes számára nyilvánvalónak kellett lennie a MAKÖR körlevél és az iratkezelési szabályzat helyes értelmezése. A statisztikai rendszer a valóttanul kivezetett intézkedéseket is elszámolta függetlenül attól, hogy az ügyek a MAKÖR szerint mely irathelyen voltak. A felperes beismerő nyilatkozatában (fegyelmi eljárásban tett igazoló jelentés) előadta, hogy az ügyviteli programban a tervezett intézkedéseket kivezette, de magát az intézkedést nem készítette el. A fegyelmi eljárásban foganatósított meghallgatása során pedig úgy nyilatkozott, hogy nem vezethette volna ki úgy az intézkedéseket, hogy azokat valójában nem készítette el. A kiszabott fegyelmi büntetés arányos, mert a felperes hosszú időszakon keresztül nagyszámú ügyben követte el a terhére rótt cselekményeket, és a vezetői utasítás ellenére sem pótolta a mulasztásait több ügyben.
- [13] Az alperes az átalánykártérítés iránti követelést eltúlzottnak tartotta. Vitatta a sérelemdíj iránti követelés megalapozottságát azzal, hogy a felperes semmilyen személyiségi jogsérelmet nem bizonyított.

Az első- és másodfokú ítélet

- [14] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.1615/2014/19. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az állam javára kereseti illeték megfizetésére.
- [15] Az elsőfokú bíróság az Üsztv. 83. § (1) bekezdés nyelvtani értelmezéséből azt a következtetést vonta le, hogy a fegyelmi jogkör gyakorlójának a fegyelmi vétség elkövetéséről való tudomásszerzésével veszi kezdetét a szubjektív elévülési idő, ezért 2014. március 6-án határidőben rendelte el a felperessel szemben a fegyelmi eljárás lefolytatását.
- [16] Nem állapította meg az objektív határidő túllépését sem az elsőfokú bíróság tekintettel arra, hogy a legkorábban elkövetett fegyelmi vétség időpontja 2011. júniusában volt, a három éves elévülés így nem következett be az eljárás megindításáig.

- [17] Az Üsztv. 82. § (1) bekezdés a) pontja, 84. § (1) bekezdése, a MAKÖR körlevél pontjai, valamint az iratkezelési szabályzat alapján megállapította, hogy a felperest foglalkoztató szervezeti egység ügykezelésében a MAKÖR körlevél pontjától eltérő gyakorlat alakult ki. Eszerint az ügyész még a láttamozás, illetve a vezetői kiadmányozás előtt is rögzíthette az elkészített papír alapon létező irattervezet szerinti intézkedést a MAKÖR-ben. Ez azonban nem jelentette azt, hogy a papír alapon elő nem állított, revízióra nem továbbított fogalmazvány kivezethető lett volna. A felperes terhére az alperes ennek a szabálynak a megsértését is megállapította a fegyelmi határozatban. Az elsőfokú bíróság ezt bizonyítottnak fogadta el, és a felperes terhére értékelte.
- [18] Nem adott helyt a felperes azon védekezésének, hogy egyes intézkedés tervezeteket huzamosabb ideig azzal a szándékkal nem nyomtatott ki, és nem adott revízióra, hogy még átolvassa azokat. Az elsőfokú bíróság értékelte és figyelembe vette, hogy a felperes maga is elismerte, hogy a MAKÖR-ben vezetett intézkedés tervezeteket papír alapon nem tette az aktába, és az ügyeket nem adta át revízióra. Annak nem volt jelentősége, hogy a fegyelmi eljárás megindításának időpontja után befejezetté, illetőleg irattárba helyezhetővé váltak ezek az ügyek.
- [19] A felperes terhére értékelte, hogy a mulasztások kirívóan hosszú ideig tartottak, a valótlan tartalmú kivezetések rögzítésével a felperes megsértette a MAKÖR körlevél 8. pontjának (2) bekezdését. A jogosultsága szerinti adatfelvételeket, javításokat úgy végezte el a programban, hogy sérültek az ügyvitel hitelességéhez és pontosságához fűzött követelmények.
- [20] A felperes terhére értékelte az I.F. tájékoztatását is, miszerint az általa valótlanul kivezetett intézkedések megjelentek a statisztikában, így annak hitelessége is kétségesse vált.
- [21] Nem találta figyelembe vehetőnek azt, hogy a felperes mulasztásai csekély jelentőségű ügyekben történtek, és azokban nem jelentkezett érdeksérelem. A magatartását ettől függetlenül alkalmasnak találta arra, hogy az ügyészi szervezet helytelen megítélését eredményezze.
- [22] A feltárt körülmények mérlegelésével az elsőfokú bíróság bizonyítottnak találta a felperes terhére rótt cselekmények megvalósítását, a kiszabott hivatalvesztés büntetést pedig az elkövetett fegyelmi vétséggel arányosnak értékelte.
- [23] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.025/2016/5. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az alperest a 2014. április 24-én kelt határozatban nevesített hivatalvesztés fegyelmi büntetést egy fizetési fokozattal való visszavetés „fenyítésre” módosította. Az összecszerűség megállapítására az iratokat az elsőfokú bíróságnak visszaküldte.
- [24] A törvényszék szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a fegyelmi eljárás megindítási határidejét az alperes megtartotta, mert ebből a szempontból a fegyelmi jogkör

gyakorlójának a tudomásszerzése, nem pedig a közvetlen felettes ismeretei megszerzésének időpontja a lényeges.

- [25] A fegyelmi határozatban az alperes 39 üggyel kapcsolatosan állapított meg hiányosságokat, de kilenc, 2010-ben indult ügy a fegyelmi eljárásban nem lett volna figyelembe vehető, mert ezek a fegyelmi eljárás megindításához képest három évvel korábban indultak. A fennmaradó harminc ügy olyan időszakban indult, amelyek az objektív elévülési határidőn belüliek, így azok értékelésével ítélt meg a felperes terhére rótt cselekmény.
- [26] A törvényszék kiemelte, hogy a felperes 2014. február 20-án a F. Főügyészhez címzett levelében úgy nyilatkozott, hogy az ügyviteli programban a nevesített ügyekben a tervezett intézkedéseket kivette, de magát az intézkedést nem készítette el, továbbá nem gondolta, hogy az általa szabályszegő módon tett adatrögzítéseknek statisztikai jelentősége lehet. A törvényszék szerint a felperes terhére rótt azon mulasztás, miszerint a nyilvántartásba tévesen és indokolatlanul tett átvezetéseket, megállapítható a MAKÖR körlevél pont (2) bekezdése alapján. A felperes több, terhére rótt ügyben úgy vezette ki elintézettként az ügyeket, hogy azok tényleges rendezése nem történt meg, míg más esetekben az intézkedést késve hozta meg, vagy azt a munkatársa pótolta. A felperes a MAKÖR körlevél pontját is megsértette. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes terhére az alperes által által felrótt fegyelmi vétségek elkövetése megállapítható.
- [27] A törvényszék azonban értékelve azt, hogy a felperest foglalkoztató szervezeti egység gyakorlata eltért a MAKÖR körlevél ügyek kivezetésére vonatkozó szabályaitól, és ezzel az egységet irányító vezető is tisztában volt, továbbá értékelve a felperes által évente intézett több ezer ügyet, a kiszabott fegyelmi büntetést nem tartotta arányosnak az elkövetett fegyelmi vétséggel. A csatolt ügyiratok átvizsgálásából levont következtetése szerint nem fajsúlyos ügyekről volt szó, ezek késedelmes vagy nem megfelelő megítélése nem eredményezhette az alperes negatív színben történő megítélését. Mindezek alapján a felperes kötelezettségszegése mértékével az Üsztv. 84. § (1) bekezdés d) pontja szerinti fegyelmi büntetést talált arányban állónak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [28] Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.
- [29] Álláspontja szerint a jogerős közbenső ítélet a Pp. 206. §-ba ütközik. A törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes terhére rótt 39 ügyirat közül 9 nem vehető figyelembe. Az Üsztv. 83. § (1) bekezdés alapján az objektív három éves határidő a fegyelmi vétség elkövetésétől kezdődik. Ezen időpont általában az, amikor a vétséget megvalósító - tevőleges - magatartás lezárul, mulasztás esetén pedig amikor az ügyész még

jogszerűen eleget tudott volna tenni a kötelezettségének.

- [30] A jogerős közbenső ítéletben megjelölt 9 ügyirattal összefüggésben a fegyelmi határozat indokolása pontjai rögzítik, hogy ezen ügyekben 2011. október 13-án kelt az értesítés a nyomozás elrendeléséről, ezért ezekben az ügyekben óvást, 2012. január 1-jét követően pedig felhívást kellett volna készíteni. Ellentétes az ügyészi gyakorlattal, hogy több hónapon át nem történik meg a szükséges intézkedés. Az iratkezelési szabályzat 13. § (3) bekezdés második mondata sérült, mert ezeket az ügyeket érkezésük sorrendjében, az általánosan elfogadott 30 napos határidőben kellett volna elintézni. Ezért az objektív elévülési idő szempontjából 2011. október 13-ától számított legfeljebb 30 napot kell figyelembe venni, ameddig a felperes még következmények nélkül intézkedhetett volna. Ezért 2014. március 6-án a fegyelmi eljárás elrendelésekor az alperes az objektív határidőben még benne volt.
- [31] Az Üsztv. 84. § (1) bekezdés f) pontját sértette meg a törvényszék annak megállapításával, hogy a hivatalvesztés fegyelmi büntetés nem áll arányban a felperes által elkövetett fegyelmi vétséggel. Igen nagy számú, 30 vagy 39 közigazgatási ügyben hosszú időszakon keresztül mulasztott a felperes, ezen túlmenően valótlán tartalmú „ügyviteli kivitelezések” rögzítésével megsértette az ügyvitel hitelességéhez és pontosságához fűzött követelményeket, és a mulasztását leplezte is. A fegyelmi vétség mérlegelésénél nincs döntő jelentősége annak, hogy 30 vagy 39 rendbeli a felperes kötelezettségszegése. Ugyanakkor a felperes kötelezettségszegése alkalmas volt arra, hogy az ügyészi szervezet pozitív megítélését más hatóságok (például szabálysértési hatóság), és az állampolgárok előtt hátrányosan befolyásolja figyelemmel a közvéleményre, amely gyakran kifogásolja az ügyészi szervezet „hallgatását”. Az a tény, hogy a felperes mulasztásai nem kerültek nyilvánosságra, nem értékelhető a javára.
- [32] Az ügyésszel szemben a társadalmi megítélés szerint magasabb szakmai és erkölcsi elvárások érvényesülnek egy átlagos munkavállalóhoz képest az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény (Ütv.) 7. § (1) és (2) bekezdés alapján. Az ügyészi hivatás tekintélyének épségét vagy csorbulását nem az ügyészségi alkalmazott magánvéleménye, hanem a mindegyikük által ismert, elfogadott és követett jogszabályi és a szervezetre kötelező etikai normák határozzák meg.
- [33] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartására irányult.
- [34] Hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott határozata a Pp. 270. § (2) bekezdés alapján nem támadható. A törvényszék döntése jogszerű. Nem az ügyek száma, hanem azok súlyossága és a figyelembe vett egyéb tényállási elemek mérlegelhetők a fegyelmi büntetés kiszabása során, így az alperes által kifogásolt elévülési kérdésnek nincs döntő jelentősége. Az alperes ezen kérdésen kívül más kirívó jogszerűtlenségre nem hivatkozott, így nem tudta alátámasztani, hogy a mérlegelés körébe

vont adatoknál jogellenes volt a másodfokú bíróság mérlegelése. A felperes által egyébként előadottakat a jogerős közbenső ítélet meghozatala során a törvényszék figyelembe vette.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [36] A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá elő kell adni, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdés alapján e követelményeknek megfelelően előadott felülvizsgálati érvelést vehette figyelembe, és a jogerős közbenső ítéletet csatlakozó felülvizsgálati kérelem hiányában csak abban a részében vizsgálhatta felül, amely a fegyelmi eljárásra, a fegyelmi vétség alapjául szolgáló ügyiratok számára, valamint a kiszabott fegyelmi büntetés súlyára vonatkozott.
- [37] Helytállóan hivatkozott az alperes az Üsztv. 83. § (1) bekezdésre azzal, hogy az objektív elévülési határidő nem az elkövetés felfedezésétől, hanem a vétség elkövetésétől számítandó. A mulasztással megvalósított fegyelmi vétség esetén e határidő akkor kezdődik, amikor az ügyész jogszerűen eleget tehetett volna az adott kötelezettségének.
- [38] A 2009. és 2010. években indult ügyekben ezért helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a törvényszék az objektív elévülési időnél alaptalanul vette figyelembe az ügyirat érkezés időpontját. A felperes az iratkezelési szabályzat 13. § (3) bekezdés második mondata megsértésével elmulasztotta azon kötelezettségét, hogy az azonnali vagy sürgős jelzéssel el nem látott ügyeket érkezésük sorrendj, az általános 30 napos ügyintézési határidőben elintézzze. Ezért mulasztása az objektív elévülési idő szempontjából a másodfokú határozatban megjelölt 9 ügy esetében a szükséges intézkedés megtételére vonatkozó ügyészi felhívás érkezésétől, azaz 2011. október 13-ától számított 30 nap elteltével kezdődött. A fegyelmi eljárás 2014. március 3-án történő elrendelésekor tehát az alperes az objektív határidőt nem mulasztotta el.
- [39] A felülvizsgálati eljárásban is irányadó, felülvizsgálattal nem támadott tényállás szerint a felperes megsértette a MAKÖR utasítás pont bekezdését, valamint a 10. pontját, mellyel fegyelmi vétséget valósított meg, mely kötelezettségszegés az alperes helytálló felülvizsgálati érvelése alapján 39 ügyben volt megállapítható.
- [40] A másodfokú bíróság téves jogkövetkeztetést vont le arról, hogy a felperes fegyelmi vétségével aránytalanul súlyos büntetésként alkalmazta az alperes a hivatalvesztést. Az arányos büntetés

megállapításánál a másodfokú bíróság sem találta elégségesnek önmagában az érintett ügyek számát, és tévedett, amikor az alperes adott szervezeti egységének gyakorlata, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügyek jellege alapján mérsékelte a fegyelmi büntetést.

- [41] Az alperes alappal hivatkozott az ügyészi feladatellátással szemben fennálló Ütv. 7. §-ban rögzített követelményekre. Erre tekintettel az ügyésznek az ügy típusától függetlenül munkáját a jogszabályi előírások és a vonatkozó utasítások alapján felelősségteljesen kell végeznie. Felperes kötelezettségszegése súlyát nem enyhítheti a munkavégzési helyén az iratkezeléssel kapcsolatosan alkalmazott gyakorlat (miszerint a MAKÖR rendszerben az intézkedések kivezetésére annak tervezete revízióra történő beadása előtt, illetve után is lehetőség volt), mert ez alapján sem rögzíthetett olyan intézkedéseket, amelyeket nem, vagy jelentős késedelemmel valósított meg. Eljárása eredményeként a statisztika hitelességének elve is sérült, mivel az valótlan adatokat mutatott. Emellett a valótlan bejegyzésekkel a felperes a mulasztásait is leplezte.
- [42] Az elsőfokú bíróság vont le helytálló következtetést arról, hogy a felperes mulasztásaival az ügyészi szervezet megítélését is hátrányosan befolyásolta, mivel számos megkeresést megválaszolatlanul hagyott, továbbá a mulasztásai hosszabb időn át fennálltak.
- [43] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

- [44] *Az Üsztv. 83. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi eljárás objektív elévülési határideje nem az elkövetés felfedezésétől, hanem a fegyelmi vétség elkövetésétől számítandó. Amennyiben ez mulasztással valósul meg, e határidő akkor kezdődik, amikor az ügyész még jogszerűen eleget tehetett volna az adott kötelezettségének.*

Záró rész

- [45] Kötelezte a pervesztes felperest a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján a le nem rótt fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.
- [46] Az alperes perköltség iránt igényt nem érvényesített, így arról a Pp. 78. § (2) bekezdés alapján a Kúriának rendelkeznie nem kellett.
- [47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése

alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. május 10.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó
bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró**